

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Κυριακὴν, 15^{ην}/ 28^{ην} Ἀπριλίου 2013, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν αὐτοῦ διάταξιν καὶ τὸ προσκυνηματικὸν καθεστῶς ἡ μνήμη τῆς θραμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτε οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων ὑπεδέχθησαν Αὐτὸν μετὰ βαίῶν καὶ κλάδων κράζοντες τὸ «Ἦσαν ἀ τῷ υἱῷ Δαυίδ».

Α΄. Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Ἀφ' ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου, τὴν 2^{αν} μ.μ. ὥραν, ἀνεγνώσθη ἡ Θ' Ὥρα εἰς τὸν Μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἐν συνεχείᾳ, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίσημος κάθοδος εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνώπιον τῆς Ἀγίας Ἀποκαθελώσεως ἔλαβε χώραν ἡ Προϋπάντησις, τῶν ἱερέων ἐνδεδυμένων, τοῦ προεξάρχοντος τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ Μακαριωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Ἐνταῦθα, ὁ Μακαριώτατος ἠϋλόγησε τὸ θυμίαμα καὶ προσεκύνησε, καθὼς καὶ μετ' Αὐτὸν οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς. Μετὰ ταῦτα ἠκολούθησεν ἡ προσκύνησις τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἱερέων εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, ἐν ᾧ οἱ ψάλλται ἔψαλλον τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρό τοῦ Σοῦ πάθους πιστούμενος...».

Ἄμα τῇ προσκυνήσει ἤρξατο ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς εἰς τὸ Καθολικὸν μετὰ Ἀνοιξανταρίων καὶ Ἀρτοκλασίας, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, καθ' ἣν στιγμὴν, εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἔλαβε χώραν ἡ προσκύνησις τῶν Συνοδικῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων εἰς τὸν Γολγοθᾶν, ἡ κροῦσις τῶν σημάτων καὶ τὸ θυμίαμα εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν καὶ τὰ λοιπὰ Προσκυνήματα.

Ἀπολυθέντος τοῦ Ἑσπερινοῦ ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίσημος ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα.

Β΄. Η ΛΙΤΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΒΗΣΘΦΑΓΗΣ.

Εὐθὺς ἀμέσως, ὅσοι ἠδύναντο ἐκ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων καὶ τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν, ἀνῆλθον πεζῇ ἢ δι' ὀχημάτων εἰς τὴν Βησθφαγὴν, περιοχὴν μεταξὺ Βηθανίας καὶ Ὁρους Ἑλαιῶν.

Ἐνταῦθα εἰς τὸ Προσκύνημα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ μακαριστὸς Κύπριος Ἀγιοταφίτης Ἀρχιεπίσκοπος Τιβεριάδος κ. Γρηγόριος ἀνήγειρε παρεκκλήσιον τῆς Βησθφαγῆς καὶ Ἱερὰν Μονήν, προσελθὼν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἠϋλόγησε τὰ βαῖα, ἀκολουθῶς δὲ ἀνέθεσεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Λύδδης κ. Δημήτριον, ὅπως προεξάρξῃ τῆς ἐπισήμου πομπῆς διὰ τῆς Γεθσημανῆς εἰς τὴν Πύλιν τῶν Λεόντων μετὰ ψαλμωδίας τῶν ἀναστασίμων ὕμνων τῆς ἑορτῆς καὶ συμμετοχῆς πολλῶν προσκυνητῶν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπὶ πῶλον ὄνου

καθόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς θριαμβευτικῆς Αὐτοῦ εἰσόδου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτε οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔκραζον Αὐτῷ τὸ «Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ».

Ἡ Ἀρχιερατικὴ προσκυνηματικὴ πορεία κατέληξεν εἰς τὴν παρὰ τὴν Πύλην τῶν Λεόντων Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἀγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, ἔνθα καὶ ἀπελύθη.

Γ'. Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, ἔλαβε χώραν, μετὰ τὴν ἐπίσημον κάθοδον ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου, τὴν προσκύνησιν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὴν ἔνδυσιν τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἱερέων, ἡ Θεία Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικόν, τὸν χώρον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἀποκλειστικῆς χρήσεως καὶ λατρείας τῶν Ὁρθοδόξων.

Τῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν παρεπιδημούντων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Μητροπολίτου Νιζνινοβγκόροντ κ. Γεωργίου καὶ Ἀρχιεπισκόπου Βιτέμπσκ κ. Δημητρίου τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καὶ τῶν παρεπιδημούντων Ἱερέων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου καὶ πολλῶν προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, παρὰ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ ἐκ Ρωσίας, Οὐκρανίας καὶ Ρουμανίας.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία τρὶς πέριξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀνὰ τὰ Προσκυνήματα, τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ κρατούντων ἀνὰ χειρὰς τὰ βαῖα.

Πρὸ τοῦ Παναγίου Τάφου ἀνεγνώσθη ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Ἀναστάσεως. Μετὰ τούτου ἐψάλη τὸ «Τὶς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν...» καὶ ἀπελύθη ἡ λιτανεία ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ.

Ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐν ἐπισήμῳ πομπῇ, τῶν κωδῶνων κρουομένων, τῇ διαχύτῃ χαρᾷ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν κατακλυσάντων τὴν Ἱερουσαλήμ προσκυνητῶν.

Εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε πάντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν λέγομεν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κύριε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ὦντως, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ἅγιοι Πατέρες καὶ εὐλαβεῖς προσκυνηταί, ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγεν εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, δηλονότι εἰς τὸν τόπον τοῦ Σταυρικοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, διὰ νὰ ἐωρτάσωμεν πνευματικῶς τὴν εἴσοδον Αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

«Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρεϊ Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ θάρσει Σιών μή παρείσθωσαν αἱ χεῖρες σου, Κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί δυνατός σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σε εὐφροσύνην καὶ καινιοῖ ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς», (Σοφονίας 3,14).

Ἑρμηνεύων τοὺς προφητικούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλέξανδρείας λέγει: «Κατώκηκε γάρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ὁ Χριστός, διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅτε τοίνυν ἐπήγαγεν ἐφ’ ἡμᾶς τὴν διὰ Πνεύματος εὐφροσύνην, τότε καὶ ἀνεκαίνισεν ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, τουτέστι ἐν καιρῷ τῆς ἐπιδημίας τῆς μετὰ σαρκός, ὅτε καὶ «εἷς ὑπὲρ πάντων ἀποθανῶν ἀληθεύων ἔφασκε: «Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἐπειδὴ δέ τέθεικε τὴν ψυχὴν καὶ γέγονεν ἐν νεκροῖς δι’ ἡμᾶς ζωὴ κατὰ φύσιν ὑπάρχων ἀνεβίω πάλιν, τὴν ἀνθρώπου φύσιν ἀναμορφῶν εἰς καινότητα ζωῆς καὶ ἀναχαλκεύων εἰς τό ἀπ’ ἀρχῆς».

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ αὐτῆς μᾶς προτρέπει νὰ ἄρωμεν τὸν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ὑποδεχθῶμεν πνευματικῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ δι’ ἡμᾶς παθόντα καὶ ἀναστάντα Χριστόν.

Τῆς εὐφροσύνης τῆς ἀναστάσεως προηγεῖται ἡ σταύρωσις, τουτέστιν ἡ θυσιαστικὴ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Τῆς θυσιαστικῆς αὐτῆς ἀγάπης καρπός εἶναι ἡ ἐλπίς τῆς ἀναστάσεως. Ταύτης ἀκριβῶς τῆς ἐλπίδος καλούμεθα νὰ γίνωμεν κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι διὰ τῶν ἐορτῶν τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδός: «Συνταφέντες Σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ θεός ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει Σου καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅπως τῇ ἀφάτῳ Αὐτοῦ εὐσπλαχνίᾳ ἀναδείξῃ ἡμᾶς νικητάς τῶν παραλόγων παθῶν καὶ ἀξίους ἰδεῖν τὴν λαμπράν καὶ ζωηφόρον Αὐτοῦ ἀνάστασιν. Ἀμήν».

Διὰ τούτων ἔληξε ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη τῶν Ὁρθοδόξων ἐορτῇ καὶ πανήγυρις.

Ἡ ἀκολουθία μετεδόθη ζωντανᾷ ἐκ τοῦ δικτυακοῦ ραδιοφώνου τοῦ Πατριαρχείου, ἰδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://jerusalem-patriarchate.info/2012/12/26/7446/>

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/gmZVmTuV3io>

ngg_shortcode_0_placeholder